

В.Ф. КРАВЧУК, лікар ветеринарної медицини, член Національної спілки журналістів України
сміт Путила Чернівецької області

ПОВЕРНУТА РАДІСТЬ

У спеціальній літературі детально описано саркоптоз (коросту) собак, збудником якої, як відомо, є собачий зудень. Одним з пунктів профілактики цієї хвороби є застереження щодо її небезпеки для здоров'я людей. Проте відомостей у літературі про перебіг собачої корости в людей зовсім мало. Необізнаність із цих питань може стати причиною фізичного й емоційного розладу здоров'я заражених людей.

Хочу розповісти про один із зареєстрованих випадків ураження людей коростяним кліщем від собак.

Якось до мене звернулося подружжя літніх людей – Микола та Олена. Вони приїхали з одного із сіл Путильського району.

Привіталися. Запросив сісти. Подякували. Коли ми залишилися самі, я почув хвилюючу розповідь:

– Лікарю, допоможіть! Ми чухаємося!

Понад два місяці тому ця прикریсть з'явилася в Миколи, а не так давно – на тілі в Олени. Застосовували одні ліки, інші, але, як бачимо, жодні не допомогли.

– Знали б Ви, лікарю, – продовжувала Олена, – скільки ми вже витратили грошей на лікування! Понад два місяці не можемо поїхати в Чернівці до дочок, які навчаються там в університеті, і не дозволяємо їм приїхати до нашої домівки. Боїмося, щоб хвороба не перейшла від нас до дітей. Тепер на кожному кроці нам дошкуляє постійний свербіж тіла. Нам соромно з'явитися серед людей.

Я вислухав їхні скарги до кінця й порадив продовжувати лікування в диспансері, куди вони зверталися раніше.

– Та що Ви, лікарю, нам там дали за гроші якусь «водичку» (місцеве населення «водичкою» називає всі водні розчини ліків), але вона нам не допомагає, – мовив Микола. – Ми вже втратили будь-яку віру в одужання, тепер тільки одна надія – на Вас.

Я погодився зарадити людям у біді.

Наступного дня ми продовжили розпочату розмову, але вже з обстеженням домашніх тварин в обійсті цих людей. Під опікою господині перебувала домашня живність – корова, свині, кури та ще й город. Собака Дружок ніколи не покидає двору. Проте, за словами господарів, до нього інколи забігають собаки із сусідніх дворів.

Я оглянув тварину. Вона була дещо виснажена. Місцями складки шкіри голови, шиї вкриті струпами, на корені хвоста і крижів – безшерсті облісіння шкіри зі слідами від розчухування. Господиня розповіла, що ці місця на шкірі собаки вже кілька разів оброб-

ляла розчином йоду, змащувала кремом, але, як бачите, нічого не допомогло. Собака майже безперервно чухається. Особливо вночі.

Лабораторним дослідженням зскрібків зі шкіри хворого собаки було виявлено збудника саркоптозу – *Sarcoptes canis*. Потім у місцях щільного прилягання одягу до тіла людей (шия, груди, поперек) я виявив кліщів. Після укусів цих членистоногих на тілі людини залишаються свербіжні плями з болючими й пекучими вузликами та міхурцями, численні подряпини на шкірі різної давності. Коростяні ходи (парні сіренькі цяточки-дихальця), характерні для збудника корости людини *Scabies hominis*, були відсутні. Тепер не було сумнівів у тому, що хвороба Дружка перейшла на подружжя.

З придбаних медикаментів я підібрав відповідні для моїх пацієнтів та їхнього собаки. А через десять днів, коли я приїхав, щоб повторно ввести собаці препарат івомек, родина була вже в повному складі – до рідної домівки навідалися на вихідні доньки-студентки. Батьки були щасливі. Приємно було бачити їхні усміхнені обличчя, усвідомлювати, що здоров'я та радість життя повернулися до них.

Я ж відчував гордість за свою професію – лікаря ветеринарної медицини, яка так потрібна людям.

Ось такий випадок трапився в моїй практиці, де на життєвому перехресті вкотре вирішувалася спільна проблема – здоров'я людей і тварин. ☺

